

SERPENS.

Solent aliquando gratiæ aucupes exor-
tanti adulatione aberrare à rationis tramite, even-
tu non semper fortunato, ita Athenæ, dum Antonio
tquam Libero Patri suam despondant Minervam,
mille talenta ab eo dotis nomine dare iussi sunt; quò
autem feliciter incautum fallant, vitiorum fordes
virtutum decore velant, ijsq; teste Seneca earum nomina imper-
tiant. *adulatio in ipsi gratiosa facit, que lœdit, vitia nobis sub virtutum nomine ob-
repunt, temeritas sub titulo fortitudinis latet, ignavia vocatur modestio, pro cunctis
timidis accipitur.* Quod idem molitur ambitio, claris inditijs ostendit
Tökelius, dum rebellionem sub libertatis & religionis nomine &
velo palliavit, pluribus Regni magnatibus illius temeritati acceden-
tibus, qui tam specioso allekti titulo Turcam sollicitarunt in fœdus,
quasi non adverterent, se in durissimam ruere servitutem, dum in-
consulto impetu cluſtari conantur ad libertatem, ignorarentq; sub
religionis pretextu introduſum in urbem Trojanam equum omnis
calamitatis compendium; quia autem *Aggylſſimus* LEOPOLDUM
non nisi innata clementia capi posse noverat Tökelius, vergente in
finem ætate formabat vultum ad penitentiam, nec difficilem ex-
pertus est *Aggylſſimus*, quia malebat clementiâ exarmare perfidiam,
quàm armorum violentiâ subditis suis fatali, *in civitate viſtoria tantum
victori debitor, quantum victo perit, prævidebatq; ob evocatam Sarracum*
non saginandam Hungariæ malis fortunam, sed ruituram in calami-
tatis confortium Austriam: verùm soluto hyemis rigore novo sem-
per æſtu Mars incaleſcebat detractâ penitentiz larvâ, donec *Ag-
gylſſimus* propensum in clementiam animum coëgerit ad ultionem. ita
percurrentis Hungariam arma multis excusserunt rebellandi auda-
ciam, & impendentis exitij terror animos composuit ad quietem, re-
liquos vero, qui rebellionem obstinaverant, repetita clades oppressit,
Tökelio ad fugam semper fortiore, quàm pugnam, & sic Fortunæ

non semper licuit errare, sed erubuit tandem favere militiæ DEO exulte; accesserunt LEOPOLDO MAGNO frequentes adeo de Turcis victoriæ, ut Ottomanicæ potentie fundamenta gravissimè concuterentur, quæ Turcarum clades Tökelij animum ita sauciant, ut de salute sua conclamationem esse agnoscat, tum ex eo, quod omnis spes veniæ præcisa sit, ob contemptam toties Principis clementiam, tum ex eo, quod certum minentur exitium Turcarum animi, totam malorum seriem in eum tanquam fœditi belli originem refundentes, ac amissâ suorum robore vires deficiant ad averiendum exitium, unde sicut serpens maximè corporis parte avulsâ dum sese in omnem rotat partem, unitam vitæ fovet mortem, ita Tökelijs à suis vel ferro consumptis, vel rebellionem ejurantibus divisus in omnem partem volvit ancipitem animum occurrente semper mortis horrore, & infelicem animum adeò occupante, ut in beneficijs numerare posset festinatæ mortis imperium, quò vitam morte ipsâ infeliciorem exeat, sic inevitabile mortis discrimen, uti streuos ad extrema cogit consilia necessaria fortitudine victoriam alijs destinatam quandoq; extorqueute, ita timidos objecta semper incumbentis exitij imaginæ adeò mortis horroribus implet, ut ante mortis tempus prope emoriantur, terrore animos nimium viles ad diuturnam mortem damnante, quia dum non sunt digni, ut vivant, merentur saltem, ut protraho in longum fato contabescant, tot diebus mortem experturi, quot vitam, teste enim Seneca, *gestula damnatur, qui semper timet*. Norit Tiberius infeliciorem esse continuo timentis, quàm citò morientis statum, cum timor mille mortes uniat vitæ, mors verò festinata à mille calamitatibus absolvat perentem; hinc cum ad carcères divertisset, & ab eo captivus diuturno timore oppressus, aliam gratiam non flagitaret, quàm colerem mortem, reposuit, *non enim*

mercedem in gratiam rediit.

EX.